Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	17Co/1171/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3708207054
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2017:3708207054.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu K.. M. N., bytom T. F., Q. XXXX/XXX, zast. advokátom JUDr. Jánom Legerským, so sídlom Trenčín, Námestie Sv. Anny 15/25, proti žalovanému MARKÍZA - SLOVAKIA s.r.o. Bratislava, Záhorská Bystrica, Bratislavská 1/a, IČO: 31 444 873, právne zast. Advokátskou kanceláriou Paul Q, s.r.o. so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, o ochranu osobnosti, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.09.2014, č.k. 6C/179/2008-874 v znení opravného uznesenia zo dňa 04.11.2014, č.k. 6C/179/2008-894, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia v napadnutej časti, t.j. vo vyhovujúcich výrokoch, v časti o zaplatenie 90.000,- eur zo zamietavého výroku a vo výroku o trovách konania m e n í takto:

Žalovaný je povinný zabezpečiť na vlastné náklady v lehote do 45 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, aby v televíznom vysielaní žalovaného bolo na začiatku vysielania spravodajskej relácie Televízne noviny začínajúcej o 19.00 hod. odvysielané ospravedlnenie zobrazením a prečítaním textu s nasledujúcim obsahom: „Televízia MARKÍZA v spravodajskej relácii Televízne noviny dňa 12..2008, v relácii Paľba dňa 12.05.2008, v relácií Paľba dňa 30.06.2008 a v relácii Paľba dňa 01.06.2009 odvysielala nepravdivé informácie týkajúce sa osoby bývalého primátora T. F. K.. M. N. o tom, že v spise bola zdokumentovaná jeho trestná činnosť, a že vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo exprimátora T. F., ako aj ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát, keď R. M. opakovane bojovala o holý život. Odvysielaním týchto nepravdivých infomácií o osobe K.. M. N. došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti. Za odvysielanie týchto nepravdivých informácií sa televízia MARKÍZA K.. M. N. ospravedlňuje.“

Žalovaný je p o v i n n ý oznámiť termín odvysielania ospravedlnenia žalobcovi písomne doporučenou listovou zásielkou tak, aby sa žalobca o tomto termíne mohol dozvedieť najmenej 10 dní vopred.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia zo 04.11.2014 rozhodol o žalobe na ochranu osobnosti tak, že žalovanému uložil zabezpečiť na vlastné náklady v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, aby v televíznom vysielaní žalovaného bolo v tri po sebe nasledujúce týždne, vždy v pondelok v príslušnom týždni, vždy na začiatku vysielania spravodajskej relácie Televízne noviny začínajúcej o 19.00 hod. odvysielané ospravedlnenie zobrazením a prečítaním textu s nasledujúcim obsahom: „Televízia MARKÍZA v spravodajskej relácii Televízne noviny dňa 12.05.2008, v relácii Paľba dňa 12.05.2008, v relácií Paľba dňa 30.06.2008 a v relácii Paľba dňa 01.06.2009 odvysielala nepravdivé informácie týkajúce sa osoby bývalého primátora T. F. K.. M. N. o tom, že ako bývalý primátor T. F., ako aj jeho sestra, predsedkyňa Okresného súdu v Považskej Bystrici a jej manžel, inak právny zástupca Mesta T. F., sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka R. M. a že je až neuveriteľné, že títo sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta T. F., že články R. M. hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke K.. M. N. ako primátorovi mesta a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť, že tvrdenia R. M. a jej redaktorov o prešľapoch K.. M. N. ako vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysokopostavených rodinných príslušníkov nestáli na hlinených nohách a že v spise bola zdokumentovaná jeho trestná činnosť, že K.. M. N. ako bývalý primátor Mesta T. F. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún a že vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo exprimátora T. F., ako aj ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát, keď R. M. opakovane bojovala o holý život. Odvysielaním týchto nepravdivých infomácií o osobe K.. M. N. došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti. Za odvysielanie týchto nepravdivých informácií sa televízia MARKÍZA K.. M. N. ospravedlňuje.“ Súčasne žalovanému uložil povinnosť oznámiť termín prvého odvysielania ospravedlnenia žalobcovi písomne doporučenou listovou zásielkou tak, aby sa žalobca o tomto termíne mohol dozvedieť najmenej 10 dní vopred. Ďalším výrokom uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 25.000,- eur peňažnej satisfakcie, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku peňažnej satisfakcie (do celkovo žalovanej sumy 165.969,59 eur) žalobu zamietol a napokon odložil rozhodnutie o trovách konania na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

2. Napadnuté rozhodnutie založil súd prvej inštancie na právnom posúdení podľa Ústavy SR, a to čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 26 ods. 1 - 5, podľa Občianskeho zákonníka, a to § 11, § 13 ods. 1, 2 a 3, ako aj podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dojednaného v Ríme 04.11.1950 zverejneného v Zbierke zákonov, ako oznámenie Ministerstva zahraničných vecí pod číslom 209/1992 Zb., a to čl. 8 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 a 2.

3. Na základe uvedeného právneho posúdenia a vykonaných dôkazov prijal súd prvej inštancie záver, že žaloba je čiastočne dôvodná, pretože žalovaný v odvysielaných reportážach odvysielal vlastné hodnotiace a kritické úsudky, používa plne významové a zveličujúce slová, bez možnosti diváka urobiť si vlastný záver. V skutkových tvrdeniach uvádzaných redaktorom v televíznych reláciách žalovaného nešlo o prípustnú vecnú kritiku, ktorú by žalobca ako osoba verejného záujmu bola povinná zniesť a nebola preukázaná pravdivosť podkladov a údajov uvádzaných v televíznych reláciách.

4. Pokiaľ podľa súdu prvej inštancie žalovaný v spravodajskej relácii Televízne noviny dňa 12.05.2008 a v relácii Paľba dňa 12.05.2008 a v relácii Paľba dňa 30.06.2008 a 01.06.2009 odvysielal informáciu týkajúcu sa žalobcu, že ako bývalý primátor T. F. a aj jeho sestra a jej manžel sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktorá básnička uvádzala: „Poslanci nevládnu, vládne nám primátor a objekty, pozemky čachruje bez starostí, chudákom bude, kto úradu po ňom sa zhostí“, ktorú napísala a zverejnila novinárka R. M., ide podľa súdu prvej inštancie o nepravdivú informáciu v tej časti, že mal to byť žalobca, ktorý má vládnuť bez poslancov a objekty a pozemky čachrovať bez poslancov, pretože takáto skutočnosť nebola v konaní preukázaná ako pravdivá.

5. V reláciách sa ďalej podľa súdu prvej inštancie nachádza konštatovanie, že je až neuveriteľné, že tieto osoby sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta T. F. a že články hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke žalobcovi a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí mali ošetrovať trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť. Aj toto konštatovanie je podľa súdu prvej inštancie vo svojej podstate nepravdivé, pretože ponúka divákovi až údiv nad tým, že žalobca a jemu blízke osoby sa nenašli v kritických článkoch, ktoré boli prezentované ako jednoznačne pravdivé a stavali aj žalobcu do pozície

osoby, ktorý nezákonne prevádza majetok na súkromné osoby jemu blízke. Pravdivosť uvedeného žalovaný podľa súdu prvej inštancie nepreukázal. Mal zato, že je tu divákovi podsúvaný záver, že žalobca ovplyvňuje osoby vyšetrujúce trestnú činnosť o prešľapoch žalobcu, a to konkrétne, že „JUDr. N., inak sestra vtedajšieho primátora T. F. K.. N. spolu s Dr. E. údajne skutočne mali rozhodovať o najrôznejších prevodoch mestského majetku, a že prokutáror Dr. E. bol len nedávno obvinený v inej kauze, že mal brať úplatky“. Ani pravdivosť týchto tvrdení obsiahnutých v kritických článkoch R. M., ktoré boli prenesené do namietaných relácií ako pravdivé kritické články a v tomto zmysle podávané aj divákovi, nebola podľa súdu prvej inštancie preukázaná. Podľa súdu prvej inštancie bol žalobca v reláciách ďalej vykreslený ako osoba páchajúca trestnú činnosť, ktorá bola zdokumentovaná a spočívala v tom, že ako primátor Mesta T. F. mal pripraviť Mesto T. F. o desiatky, ak nie o stovky miliónov korún. Uvedené tvrdenia tiež neboli podľa súdu prvej inštancie preukázané ako pravdivé, a sú tak závažné, že ich nemožno považovať ani za oprávnenú kritiku takej osoby ako bol žalobca ako primátor mesta. Za zásah najvyššej intenzity považoval súd prvej inštancie výrok v reláciách, podľa ktorého vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo žalobcu ako exprimátora T. F. a ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát a to v situácii, keď R. M. opakovane bojovala o holý život. Podľa súdu prvej inštancie označenie žalobcu ako člena organizovanej skupiny a súčasné konštatovanie, že R. M. bojuje práve v tejto súvislosti o holý život, nebolo ničím preukázané.

6. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol teoretické východiská a rozdiely medzi skutkovým tvrdením, ktoré vychádza z overiteľnej skutočnosti a hodnotiacim úsudkom vyjadrujúcim subjektívny názor autora, ktorý však možno na základe východiskových skutočností logicky dôvodiť. Podľa súdu prvej inštancie konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti a primeranosť kritiky čo do obsahu, formy, miesta znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu. U. z uvedeného podľa názoru súdu prvej inštancie v danej veci nešlo o vecnú a primeranú kritiku a hodnotiaci úsudok redaktora nebolo možné logicky odôvodniť zo žiadnych pravdivých skutočností. Jeho hodnotiaci úsudok jednoznačne pôsobil a podľa súdu prvej inštancie aj chcel pôsobiť difamačne.

7. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že aj redaktor svedok K.. R. T., ktorý pripravil namietané relácie, nemal v súvislosti s ich prípravou žiadne hodnoverné podklady týkajúce sa trestnej činnosti žalobcu, nerobil žiadne vlastné zistenia za týmto účelom a jednoducho len prebral informácie odovzdané R. Teleki a tieto informácie konzultoval napr. s ústavným právnikom T., ktorý aj v reportáži vyslovili len svoje subjektívne názory. Žalobca je pritom vykreslený ako osoba obohacujúca sa na úkor mesta, ktorá má za sebou vysokopostavených ľudí, ktorí mu kryjú chrbát, dokonca je zdokumentovaná jeho trestná činnosť. Výrazové prostriedky, ktoré použil žalovaný prostredníctvom redaktora v namietaných reláciách sú pritom podľa súdu prvej inštancie volené tak, že podsúvajú divákovi jednoznačný záver bez pochybností, či otáznikov.

8. Podľa súdu prvej inštancie teda žalovaný neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu, a to zvlášť závažným spôsobom. Žalobca bol verejne činná osoba, primátor Mesta T. F., ako podľa súdu prvej inštancie vyplýva aj zo svedeckej výpovede K.. K. J. bol vnímaný aj ako osoba, ktorého si vážili, ktorá si plnila v pozícii primátora mesta svoje povinnosti. Napríklad svedok K.. R. U. sa vyjadril, že počas jeho pôsobnosti vo funkcii ekonóma nezaznamenal v čase vykonávania funkcie primátora žalobcom žiadnu nekalú činnosť, resp. praktiku, žiaden prevod majetku na blízke osoby , zhodnotil pôsobenie žalobcu vo funkcii ako zodpovedné a naopak počas jeho pôsobenia mesto vykazovalo veľmi dobré ekonomické ukazovatele. V zmysle uvedeného podľa súdu prvej inštancie bolo zasiahnuté aj do profesionálnej cti žalobcu, ktorý dovtedy pôsobil vo funkcii primátora tri volebné obdobia. V značnej miere bola znížená jeho dôstojnosť, pretože relácie boli odvysielané v programoch žalovaného s celoslovenskou pôsobnosťou a aj v hlavných vysielacích programoch a časoch, pretože relácia Televízne noviny patrila medzi najsledovanejšie televízne programy. U žalobcu z dôvodu, že išlo o osobu verejne činnú, sa podľa súdu prvej inštancie predpokladá vysoký morálky kredit a uvedenými zverejnenými príspevkami bol v očiach verejnosti vykreslený ako človek, ktorý sa dopúšťa trestnej činnosti a zneužíva svoju právomoc na úkor vlastných záujmov. Postavenie žalobcu v politickom živote sa podľa súdu prvej inštancie sťažilo, keď sa nepochybne zmenil náhľad v podstatnej časti verejnosti /voličskej základne/ na osobu žalobcu najmä z hľadiska jeho bezúhonnosti, morálnosti a čestnosti. Podľa súdu prvej inštancie práve v čase po odvysielaní relácii bola prejavená jeho volebná neúspešnosť. Z uvedených dôvodov uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zverejniť požadované ospravedlnenie, s tým, že podľa

súdu prvej inštancie by malo byť odvysielané vo vysielacom čase, kedy ho má možnosť vzhliadnuť väčší počet divákov a takýmto vysielaním je spravodajská relácia Televíznych novín.

9. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd prvej inštancie uviedol, že zásah do práv na ochranu osobnosti bol zvlášť závažný, pretože odvysielaním reportáží bola v značnej miere znížená česť a dôstojnosť žalobcu. Tým žalovaný zasiahol aj do jeho práva na súkromie, a preto súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj právo na peňažnú satisfakciu. Pri určení jej výšky vychádzal zo závažnosti a intenzity zásahu danej sledovanosťou televízie, ktorej prevádzkovateľom je žalovaný. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy zohľadňoval aj tú skutočnosť, že žalovaný odvysielal reportáže niekoľkokrát po sebe s určitým časovým odstupom, z čoho je zrejmé, že uvedené reportáže vzhliadol vysoký počet ľudí na území SR i za hranicami, čím boli diváci opakovane utvrdzovaní o pravdivosti tvrdení uvádzaných v reláciách. Súd prvej inštancie bral do úvahy aj tú skutočnosť, že predmetné relácie boli zverejnené na internetom portáli televízie. Za primeranú peňažnú satisfakciu považoval súd prvej inštancie sumu 25.000,- eur a vo zvyšku tohto nároku žalobu zamietol, pretože na druhej strane žalobca nepreukázal, že práve v príčinnej súvislosti s namietanými reláciami by bol spôsobený zásah do jeho rodinného života, resp. že jeho následný politický neúspech bol jednoznačne len v súvislosti s odvysielanými reláciami, žalobca zostal činný ako podnikateľ v tom istom regióne.

10. Proti rozsudku, a to do výroku o zamietnutí zvyšku peňažnej satisfakcie (140.959,59 eur) podal v rozsahu 90.000,- eur odvolanie žalobca, ktorý žiadal zmeniť napadnuté rozhodnutie a priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 90.000 eur. Postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o výške priznanej náhrady nemajetkovej ujmy považoval žalobca za nesprávny, pretože priznaná náhrada je zjavne neprimerane nízka vo vzťahu k závažnosti neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv. Žiadal zobrať zreteľ aj na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v obdobných právnych veciach. Súd prvej inštancie podľa žalobcu neprihliadol dostatočne na to, že žalovaný zverejnil údaje o žalobcovi opakovane a dokonca aj v čase po začatí konania, kedy už musel mať vedomosť o stanovisku žalobcu k odvysielaným nepravdivým údajom o jeho osobe. Priznaná suma je nedostatočná aj preto, že vysielanie žalovaného bolo v tom čase najsledovanejším televíznym vysielaním na Slovensku s vysokou dôverou diváckej verejnosti. Žalobca poukázal na zmarenie ďalšieho uplatnenia sa v politike, na obrovskú psychickú záťaž a kvalitu jeho ďalšieho života, čo z objektívnych príčin nemožno preukázať konkrétnymi dôkazmi, keďže ide o procesy prebiehajúce v psychickej sfére dotknutej osoby. Pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy bolo potrebné zohľadniť aj možnosť vzhliadnuť dotknuté relácie v archíve televízie na internete a skutočnosť, že sa tu k nim viedli rôzne diskusie obsahujúce ďalšie útoky a negatívnu prezentáciu žalobcu. Žalobca poukázal tiež na to, že žalovaný na stanovisko žalobcu obsiahnuté v žalobe nereagoval ani v poslednej z dotknutých relácii, ktorá bola odvysielaná až po podaní žaloby. Rovnako tu nereagoval na skutočnosť, že trestné oznámenie na základe, ktorého mala byť zrejme zdokumentovaná trestná činnosť žalobcu spomínaná v predmetných reláciách bolo odmietnuté uznesením zo dňa 6. 10. 2008. Žalovaný teda neprejavil žiadnu snahu korigovať zverejnené údaje ani s ohľadom na nové skutočnosti, ktoré nastali pred odvysielaním poslednej z posudzovaných relácií. To nasvedčuje ľahkovážnemu prístupu žalovaného, ktorý tiež podstatne zvyšuje intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobcu. Za významný považoval žalobca aj sankčný a prevenčný účel priznanej peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, a to vždy s prihliadnutím na ekonomické pomery rušiteľa.

11. Proti vyhovujúcej časti rozhodnutia podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť. Považoval za nesprávne závery súdu prvej inštancie, že odvysielanými reláciami bolo zasiahnuté do práv na ochranu osobnosti žalobcu, a to z hľadiska skutkových zistení ako aj právneho posúdenia veci.

12. Žalovaný na úvod odvolania prezentoval, že predmetom reportáží bolo trestné stíhanie Jany M., ktorá bola dvakrát stíhaná za ten istý skutok. Tento stav je jednoznačne v rozpore s právnou zásadou ne bis in idem, a ako taký ohrozoval základy právneho štátu. R. M. mala byť stíhaná za ohováranie v jednočinnom súbehu s útokom na verejného činiteľa, za uverejnenie okrem iného aj satirickej básničky. Žalovaný ako jedno z popredných médií na Slovensku konal v rámci svojej povinnosti strážneho psa demokracie a upozornil na tento nežiaduci stav a rozpútal verejnú debatu na túto tému. Jedným z podávateľov trestného oznámenia, ktoré celú túto situáciu začalo, bol práve žalobca. Rovnako literárne útvary, ktoré boli predmetom trestného oznámenia boli o žalobcovi. Z uvedeného je zrejmé, že meno žalobcu muselo v reportážach odznieť, nakoľko jeho osoba s vecou nesporne súvisí. Žalobca, ako verejne činná osoba musel byť uzrozumený so skutočnosťou, že keď podá trestné oznámenie súvisiace s jeho činnosťou

primátora, budú sa o to zaujímať média rovnako, ako aj široká verejnosť. Žalovaný zdôraznil, že predmetom reportáži nebola skutočnosť, že trestné oznámenie podal žalobca, ale prešetrenie postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré mali konať v rozpore so zásadou ne bis in idem.

13. Podľa žalovaného došlo postupom súdu prvej inštancie k odňatiu možnosti konať pred súdom, keď súd prvej inštancie rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal niektorými argumentami žalovaného, ako napríklad aktívnou legitimáciou žalobcu vo vzťahu k viacerým tvrdeniam požadovaného ospravedlnenia. Súd prvej inštancie sa tiež nezaoberal obranou žalovaného, že žalobca sa odmietal k téme vyjadriť, čím mohol divákov informovať o svojom náhľade na opisované udalosti a neposkytnutím vyjadrenia si žalobca ujmu spôsobil čiastočne sám. Súd prvej inštancie sa podľa žalovaného tiež nevysporiadal s viacerými svedeckými výpoveďami, a to napríklad svedka Dr. E. úradujúceho vo funkcii primátora po žalobcovi a svedeckou výpoveďou Jany M.. V napadnutom rozsudku úplne absentuje odôvodnenie opakovaného odvysielania ospravedlnenia, a nie je odôvodnené priznanie odvysielania ospravedlnenia v celom jeho požadovanom znení. Za nedostatočné považoval žalovaný aj odôvodnenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy a namietal, že v niektorých prípadoch je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia protirečivé, ako napríklad to, že v skutkových tvrdeniach išlo o neprípustnú kritiku, keď skutkové tvrdenia a kritika sú dve odlišné kategórie. Za nesprávny považoval žalovaný aj záver súdu prvej inštancie o nepravdivosti obsahu satirickej básničky, keďže skúmanie pravdivosti takéhoto literárneho útvaru pojmovo vylúčené. Odhliadnuc od toho, že Obsah satirickej vlastníčky nebolo predmetom konania, a preto bolo rozhodnuté ultra petitum, pokiaľ na základe prezentovania jej obsahu žalovaným bolo žalobcovi priznané právo. Obdobne bol podľa žalovaného prekročený návrh aj tým, že súd prvej inštancie sa zaoberal tvrdením, že doktorka N., inak sestra vtedajšieho primátora T. F. K.. N., spolu s doktorom E. údajne skutočne mali rozhodovať o najrôznejších prevodoch mestského majetku, a že prokurátor doktor E. bol nedávno obvinený inej kauze, že mal brať úplatky. Toto tvrdenie po úprave petitu pripustenej uznesením zo dňa 10.08.2010 už nebolo predmetom konania.

14. Žalovaný ďalej napadnutému rozhodnutiu vytýkal nesprávne skutkové zistenia. Nevyplýva totiž z vykonaných dôkazov, že žalovaný chcel odvysielaním reportáži pôsobiť difamačne voči žalobcovi. Súd prvej inštancie nedostatočne skúmal danosť verejného záujmu na uverejnení sporných informácii. Žiadne podklady, ktoré získal autor sporných reportáží nepreukazovali, ani nenaznačovali, že by v dané informácie boli nepravdivé či zavádzajúce.

15. Z vykonaného dokazovania vyplynulo odvysielanie znenia: „... že sa títo ľudia nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa údajne mali obohacovať na úkor mesta T. F..“. Súd prvej inštancie však mal za preukázané odvysielanie znenia: "... Ako sa obohacovali... ", teda prezentované ako jednoznačne pravdivé a v takejto podobe aj uložil žalovanému odvysielať ospravedlnenie. Okolnosť, že informácia o obohacovaní odznela iba ako polemika a nie ako kategorické tvrdenie má podľa žalovaného zásadný význam.

16. Nesprávne je podľa žalovaného aj skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že články stavali aj žalobcu do pozície osoby, ktorá nezákonne prevádza majetok na osoby blízke. Toto sa však v reportážach netvrdí. Hovorí sa v nich (podľa názoru R. M.) o nezákonných prevodoch, menovaná však netvrdí, že tieto nezákonné prevody vykonal žalobca.
17. Neobstojí tiež skutkové zistenie, že redaktor K.. R. T. nerobil žiadne vlastné šetrenia, pretože z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že redaktor sa stretol s hlavnou kontrolórkou mesta, ktorá poskytla vyjadrenie a toto bolo odvysielané, stretol sa s generálnym prokurátorom, ktorého vyjadrenie bolo taktiež odvysielané a oslovil aj prezidenta policajného zboru, ktorého vyjadrenie bolo odvysielané. Nesprávny je podľa žalovaného aj záver súdu prvej inštancie, že redaktor nemal žiadne hodnoverné dôkazy, týkajúce sa trestnej činnosti žalobcu, pretože redaktor disponoval dostatočnými podkladmi k napádaným tvrdeniam, ako to vyplýva z výpovede svedka Dr. E. a trestného oznámenia, ktoré ním bolo voči žalobcovi podané. Obdobne neobstojí záver súdu prvej inštancie, že nebolo ničím preukázané tvrdenie, že žalobca mal mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún. Predmetný úsudok redaktora bol podložený vyjadrením hlavnej kontrolórky mesta, ktorá bola kompetentná sa k tejto téme vyjadriť.

18. Žalovaný považoval za nepreukázané následky údajných zásahov a podrobne uvádza informácie o volebných výsledkoch, z ktorých dovodzuje, že neúspech žalobcu vo voľbách nie je možné pripisovať

reportážam. Nesprávne je aj konštatovanie súdu prvej inštancie o použití výrazových prostriedkov, ktoré mali divákovi podsúvať jednoznačný záver bez pochybností či otáznikov. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že v napadnutých tvrdeniach boli použité formulácie " údajne ", " mal toto mesto pripraviť ", alebo " sa údajne mali obohacovať ", ktoré nie je možné označiť za jednoznačné ale naopak za polemické a hypotetické. Ohľadom nesprávnosti skutkových zistení napokon žalovaný namieta aj pochybenie pri uvedení mena autorky článkov (M. namiesto M.).

19. Žalovaný ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v nesprávnom kvalifikovaní napádanej správy ako neprimeranej kritiky. Mal zato, že nie je daný dôvod na obmedzenie slobody prejavu žalovaného, pretože nešlo o neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, obmedzenie slobody prejavu nebolo v danom prípade nevyhnutné a obmedzenie práva na slobodu prejavu nie je primerané sledovanému účelu. Z hľadiska procesného na tomto mieste odvolania namietal nesprávne posúdenie zmeny petitu pripustenej uznesením zo dňa 10.08.2010, keďže sa v skutočnosti jednalo o čiastočné späťvzatie.

20. Žalovaný namietal nesprávne posúdenie potreby priznania morálnej satisfakcie, pretože súd prvej inštancie neposudzoval zásah do osobnostných práv žalobcu vo vzťahu ku všetkým napádaným tvrdeniam, ale vo vzťahu k trestnej činnosti žalobcu. Napriek tomu priznal úplné nárokované zadosťučinenie. Záver súdu prvej inštancie, že žalovaný zasiahol do profesijnej sféry žalobcu vôbec nezohľadňuje všetky vykonané dôkazy. Za nedôvodné považoval žalovaný odvysielanie ospravedlnenia v tel. novinách, keď žiadne z napádaných tvrdení v tejto relácii neodznelo. Nesprávne je aj posudzovanie osôb verejne činných, ako osôb s vyšším morálnym kreditom.

21. Nesprávne bola podľa žalovaného posúdená aj otázka nedostatočnosti morálnej satisfakcie a z toho vyplývajúca potreba priznania finančnej satisfakcie. V tomto smere považoval za vylúčené, že by zasiahol do práva na súkromie žalobcu, keďže sa všetky odvysielané informácie týkali verejného pôsobenia žalobcu. Neprípustné je aj odôvodnenie finančnej satisfakcie rovnakými dôvodmi ako pri morálnej satisfakcii. Ďalej žalovaný namietal nedostatok príčinnej súvislosti medzi tvrdeným porušením práv na ochranu osobnosti a reportážami. Mal v posudzovanom prípade za dané právo verejnosti na informácie.

22. Záverom odvolania sa žalovaný zaoberal predpokladmi obmedzenia slobody prejavu a primeranosťou zásahu do nej. V tejto súvislosti považoval priznané finančné zadosťučinenie za nesúladné s rozhodovacou praxou ESĽP aj slovenských súdov. Namietal, že v posudzovanom prípade nie je daná nevyhnutnosť zásahu do slobody prejavu. Nesprávne bola podľa žalovaného posúdená novinárska sloboda, nakladanie s informáciami z oficiálneho zdroja, postavenie médií ako strážneho psa demokracie a otázka pôvodcu difamačného výroku, ktorým v tomto prípade nebol autor správy, ale tretia osoba. Záverom odvolania citoval žalovaný rozhodnutia najvyšších súdov SR a ČR a poukázal na dôkazné bremeno žalobcu k tvrdeniam o znížení dôstojnosti či vážnosti v spoločnosti.

23. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozhodnutie v ním napadnutej časti potvrdiť. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považoval za súladné s procesným predpisom a neporušujúce právo na spravodlivý proces. Namietaný nedostatok aktívnej legitimácie k špecifikovaným tvrdeniam relácií nepovažoval za dôvodný, pretože žalobca bol v oboch tvrdeniach spomenutý. V prvom prípade znením „Doktorka N., inak sestra vtedajšieho primátora...“ a v druhom prípade znením „Články R. M. hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke primátorovi mesta...“. Žalobca poukázal aj na potrebu vnímania týchto vyjadrení v kontexte ostatného obsahu relácií. Nesúhlasil ani s názorom, že si mal ujmu spôsobiť čiastočne sám, keďže sa nevyjadril. Jednak nebol oslovený, aby sa vyjadril no najmä jeho stanovisko vo forme žaloby bol už známe pri odvysielaní poslednej relácie. Pasivitu žalobcu vo vzťahu k žiadosti o odvysielanie opravy v zmysle § 21 zák. č. 308/2000 Z.z. považoval žalobca vo vzťahu k uplatnenému nároku za irelevantnú. K námietke hodnotenia svedeckých výpovedí zo strany súdu prvej inštancie ohľadom existencie trestných konaní voči žalobcovi týkajúcich sa hospodárenia mesta považoval žalobca za významné, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že voči žalobcovi nebolo vedené vôbec žiadne trestné konanie a dokonca bolo preukázané, že trestné oznámenie R. M. bolo odmietnuté. Aj po tomto úkone však boli v poslednej z relácií odvysielané informácie o existencii trestného spisu so zdokumentovanou trestnou činnosťou žalobcu. Nedôvodná bola podľa žalobcu aj námietka nedostatku odôvodnenia opakovaného odvysielania ospravedlnenia, keď z intenzity zásahu je zrejmé, že takáto forma je plne dôvodná. Rovnako odôvodnenie priznania materiálnej satisfakcie

považoval žalobca za dané a poukázal na to, že pri neoprávnenom zásahu formou televízneho vysielania je daná široká publicita zásahu. Súd prvej inštancie preto správne pri ostatných okolnostiach ako je mimoriadna závažnosť nepravdivých údajov a rozsah ich zverejnenia správne ustálil, že morálna satisfakcia nemôže postačovať na nápravu nezákonného stavu. Ohľadom výšky materiálnej satisfakcie odkázal žalobca na svoje odvolanie a aj na tomto mieste poukázal na potrebu zohľadnenia preventívno - sankčnej funkcie. Záverom vyjadrenia k odvolaniu žalovaného vyjadril žalobca nesúhlas s názorom žalovaného, že v danom prípade je potrebné zohľadniť aj pôvodcu napádaných tvrdení, ktorým bola v odvysielaných reláciách tretia osoba. Z ich obsahu je zrejmé, že na adresu žalobcu sa nevyjadrovala len tretia osoba, ale aj pracovník žalovaného a je potrebné zohľadniť ako vyzneli všetky informácie o žalobcovi v súhrne, teda mimoriadne negatívne.

24. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 378 a nasl. CSP s nariadením pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP, na ktorom zopakoval dokazovanie prezentáciou všetkých žalobou dotknutých relácií žalovaného a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

25. Z vykonaného dokazovania zistil odvolací súd o obsahu dotknutých televíznych relácií tento skutkový stav veci:

26. V relácii Televízne noviny dňa 12.05.2008 bolo prezentované slovom: „Bývalý primátor sa našiel v týchto dvoch vetách: (nasleduje znenie básničky R. M.: T. nevládnu, vládne nám primátor...). Iné zo žalobou namietaných tvrdení, za ktoré žalobca požaduje satisfakciu v tejto relácii neodznelo.

27. V relácii Paľba dňa 12.05.2008 bolo prezentované slovom v úvode: „Verili by ste tomu, že autorka tej básničky sa celé roky obáva o život?“, „Keď s tým neprestanem, to som ešte nevedela s čím mám prestať, tak prídem o deti.“, „Pán primátor sa našiel len dvoch vetách tejto satiry: (nasleduje znenie básničky R. M.: Poslanci nevládnu, vládne nám primátor...), „...je až neuveriteľné, že sa títo ľudia (aj predtým spomenutý žalobca) nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa údajne mali obohacovať na úkor Mesta T. F..“. Ďalej R. M. v relácii hovorí: „moje články hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke primátorovi mesta a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť.“ „Samotný vyšetrovateľ však musel neskôr obvinenie (R. M.) zrušiť v celom rozsahu. Tvrdenia R. M. a jej redaktorov o prešľapoch vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysokopostavených rodinných príslušníkov totiž nestálo na hlinených nohách.“, R. M. v relácii uvádza: „V spise bola zdokumentovaná trestná činnosť K.. M. N., primátora mesta.“ Po prezentácii informácie, že zo strany R. M. bolo na žalobcu podané trestné oznámenie je v ďalšom obsahu relácie uvedené: „Bývalý primátor Mesta T. F., K.. N. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún“. Za týmto vyjadrením redaktora nasleduje popis predaja majetku, ktorý prezentuje hlavná kontrolórka mesta, ktorá uvádza: „My sme to predali za 27.000.000 SK, Povbyt to predal, a možno to predali (predtým menovaný aj žalobca) za 400.000.000“. V závere relácie sa uvádza: „Kauza satirickej básničky odhalila ale oveľa viac ako len partiu sudcov, prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia to svoje, spoločné kšefty.

28. V relácii Paľba dňa 30.06.2008 bolo prezentované slovom v úvode: „... po nedávnej medializácii niekto už stihol zmlátiť jej syna (syna R. M.) a vyhrážky pokračujú.“. Redaktor uvádza: „za dve vety satirickej básničky, ktoré napísala vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt má už roky problémy, a dokonca jej išlo aj o život.“ Vzápätí R. M. prezentuje: „Fakticky pán primátor (sprevádzané záberom na podobizeň žalobcu) sa našiel len dvoch vetách tejto satiry: (nasleduje znenie básničky R. M....“. Ďalej je v relácii prezentované ...je až neuveriteľné, že sa títo ľudia (aj predtým spomenutý žalobca) nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta T. F.. Y. R. M. v relácii hovorí: „moje články hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke primátorovi mesta a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť.“. V ďalšom obsahu relácie redaktor uvádza: „Bývalý primátor Mesta T. F., K.. N. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún“. Za týmto vyjadrením redaktora nasleduje popis predaja majetku, ktorý prezentuje hlavná kontrolórka mesta, ktorá uvádza: „My sme to predali za 27.000.000 SK, Povbyt to predal, a možno to predali (predtým menovaný aj žalobca) za 400.000.000“. Ďalej je redaktorom prezentované: Tvrdenia R. M. o prešľapoch vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysokopostavených rodinných príslušníkov nikto nespochybnil, skôr naopak. Napriek tomu exprimátora polícia v tejto veci nevyšetrovala. Neskôr nasleduje: „Kauza satirickej básničky odhalila

ale oveľa viac ako len partiu sudcov, prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia spoločné kšefty, a ktorí neváhajú porušiť ústavu“. Po ďalšom obsahu je zmienka o žalobcovi: „Dokupil mal údajne cez svoje firmy úzko spolupracovať s exprimátorom N..“. Po ďalšom obsahu nasleduje konštatovanie redaktora: „Vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo exprimátora T. F. ako aj ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamáratov, ktorí si chránia vzájomne chrbát. R. M. totiž opakovane bojovala o holý život.“ Vzápätí sa R. M. zmieňuje o telefonáte, varujúcom ju, že príde o deti, o trestnom oznámení, ktoré podala pretože do nej niekto strieľal a o tom, že jej uvoľnili kolesá na aute.

29. V relácii Paľba dňa 01.06.2009 bolo prezentované slovom v úvode časti týkajúcej sa tohto sporu: „Strieľanie, útoky na deti, pokus o únos a fyzická likvidácia, to nie je film z Chicaga 30-tych rokov, ale prípad slovenskej novinárky...“. Cca po minúte ďalších úvodných slov sú prezentované časti zo skôr odvysielaných relácií Paľba z 12.05.2008 a 30.06.2008, týkajúce sa kauzy. Z 12.05.2008: „Bývalý primátor Mesta T. F., K.. N. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún“. Za týmto vyjadrením redaktora nasleduje popis predaja majetku, ktorý prezentuje hlavná kontrolórka mesta, ktorá uvádza: „My sme to predali za 27.000.000 SK, Povbyt to predal, a možno to predali (predtým menovaný aj žalobca) za 400.000.000“. Okrem zostrihov z predošlých vysielaní nie je žalobca v tejto relácii spomenutý.

30. Pre ďalšie odôvodnenie je potrebné žalobcom namietané tvrdenia, ktorými malo byť zasiahnuté do jeho práv na ochranu osobnosti, a za ktoré žiada ospravedlnenie a peňažnú satisfakciu prehľadne rozdeliť. Žalobca teda namieta ako nepravdivé informácie:

- že ako bývalý primátor T. F., ako aj jeho sestra, predsedkyňa Okresného súdu v Považskej Bystrici a jej manžel, inak právny zástupca Mesta T. F., sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka R. M.,
- že je až neuveriteľné, že títo sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta T. F.,
- že články R. M. hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke K.. M. N. ako primátorovi mesta a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť,
- že tvrdenia R. M. a jej redaktorov o prešľapoch K.. M. N. ako vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysokopostavených rodinných príslušníkov nestáli na hlinených nohách,
- že v spise bola zdokumentovaná jeho trestná činnosť,
- že K.. M. N. ako bývalý primátor Mesta T. F. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún,
- že vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo exprimátora T. F. ako aj ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát, keď R. M. opakovane bojovala o holý život.

31. Ďalej odvolací súd považuje za významný právny rámec, ktorý možno v tomto druhu sporu rámcovo vymedziť ústavným právom na slobodu prejavu na jednej strane a právami na ochranu osobnosti na strane druhej, ako to napokon správne urobil aj súd prvej inštancie. K posudzovaniu ich stretu sa vyjadril opakovane aj Ústavný súd SR, ktorý napr. vo svojom rozhodnutí II. ÚS 152/08 <http://merit.slv.cz/II.US152/08>-52 zhrnul aj základné otázky testu proporcionality: KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO.

32. Aplikujúc uvedené bol potom žalovaný ako žurnalista so svojou nezastupiteľnou úlohou v demokratickej spoločnosti významnou mierou oprávnený informovať verejnosť. Na druhej strane žalobca ako významne verejne činná osoba bol povinný zniesť zvýšenú mieru záujmu a kritiky. Téma, ktorou bolo porušovanie zásady ne bis in idem, ako jedného z kľúčových princípov právneho štátu je z tohto dôvodu v zásade vždy aktuálna a jej riešenie potrebné. Miesto bolo primerané autorovi a čas dôležitosti témy. Kľúčovou ostáva forma kritiky, ktorá v tomto prípade v niektorých aspektoch prekročila oprávnenia dané žalovanému slobodou prejavu. Naopak vo viacerých namietaných tvrdeniach sa jednalo o tvrdenia pravdivé, a ani spôsob kritiky tak pri nich neprekročil oprávnenia žalovaného vyplývajúce zo slobody prejavu.

33. Z uvedeného zopakovaného dokazovania sú zrejmé viaceré nesprávne skutkové závery súdu prvej inštancie, ktoré namieta žalovaný vo svojom odvolaní.

34. Nemôže ako nepravdivé obstáť tvrdenie, že články (R. M.) hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke žalobcovi a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí mali ošetrovať trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť. Uvedené vyjadrenie objavujúce sa v reláciách nie je tvrdením žalovaného, že došlo k nezákonným prevodom, k trestnej a ďalšej nekalej činnosti ako sú tam spomenuté, ale tvrdením žalovaného ohľadom obsahu článkov R. M.. O pravdivosti tvrdenia takéhoto obsahu článkov nemôže byť pochybnosti, keď ho takto v reláciách prezentuje priamo ich autorka. Nemôže byť potom ako dôvodný posúdený nárok na ospravedlnenie sa za odvysielanie nepravdivého tvrdenia: „Články R. M. hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke žalobcovi a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí mali ošetrovať trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť“, keď toto tvrdenie bolo jednoznačne pravdivé. Uvedené závery o pravdivosti tvrdenia o obsahu článkov R. M. sa plne vzťahujú aj na druhú časť tvrdenia (za slovom ktoré), podľa ktorého „je až neuveriteľné, že títo (žalobca a ostatní menovaní) sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor mesta T.. F..

35. Ako nepravdivé neobstojí ani tvrdenie, že žalovaný (spolu s ďalšími osobami) sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka R. M.. Slovné spojenie „sa našli“ je potrebné vykladať vo význame „boli dotknutí“. Je zrejmé že tomu tak bolo, keď práve predmetná básnička bola dôvodom, pre ktorý podal aj žalobca na R. M. trestné oznámenie, čo nebolo medzi stranami sporné. Ani za tvrdenie, že žalovaný a ďalšie špecifikované osoby sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka R. M., preto nie je dôvod sa ospravedlňovať ako za nepravdivé.

36. Čo sa týka v reláciách prezentovaného spojenia „že je až neuveriteľné, že títo (žalobca a ostatní menovaní) sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor mesta T.. F.“, tu sa v prvej časti „je až neuveriteľné, že títo sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M.“ jedná o hodnotiaci úsudok. I. súd sa stotožňuje s rozlišovaním medzi skutkovým tvrdením a hodnotiacim úsudkom ako ho prezentoval súd prvej inštancie keď uviedol, že skutkové tvrdenie vychádza z overiteľnej skutočnosti a hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý však možno na základe východiskových skutočností logicky dôvodiť. Aby bol hodnotiaci úsudok akceptovateľný, musí sa opierať o konkrétne skutočnosti a byť primeraný požadovanému cieľu. To v danom prípade napádaný hodnotiaci úsudok spĺňa. Údiv nad tým, že žalovaný nebol dotknutý formálnymi článkami obsahujúcimi prinajmenšom rovnako závažné informácie ako podstatne voľnejšou formou prezentovaná básnička sa priam sám naskytuje. Opiera sa o znalosť formy a obsahu oboch porovnávaných útvarov (články/básnička) a je primeraný cieľu, ktorým bolo upozorniť na absurdnosť stíhania pre zverejnenie satirickej básničky. (Ako sa vyjadril generálny prokurátor v jednej z relácií - stíhať v dnešnej dobe človeka pre takýto skutok je prinajmenšom zvláštne.) Ani pre odvysielanie tvrdenia „že je až neuveriteľné, že títo (žalobca a ostatní menovaní) sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor mesta T.. F.“ preto nie je daný žalobou tvrdený dôvod na ospravedlnenie.

37. Čo sa týka prezentovaných informácií, že tvrdenia R. M. a jej redaktorov o prešľapoch Ing. M. N. ako vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysokopostavených rodinných príslušníkov nestáli na hlinených nohách, ani tu nemožno vyhovieť žalobe a označiť toto tvrdenie v ospravedlnení za nepravdivé. V prvom rade je potrebné vnímať význam použitej obraznej formulácie „nestáli na hlinených nohách“. Tú nemožno stotožniť s kategorickou jednoznačnou danosťou všetkého prezentovaného, ale predstavuje opis základu - východiska tvrdenia ako pevného, nie len vymysleného. Pokiaľ mal autor tohto tvrdenia k dispozícii informáciu o podaní trestného oznámenia nielen zo strany R. M., ale aj zo strany nového primátora, čo z vyjadrení menovaných prezentovaných v reláciách vyplýva (na strane nového primátora prostredníctvom hovorkyne), a súčasne mal k dispozícii vyjadrenia hlavnej kontrolórky mesta prezentované vyššie, mal k dispozícii také podklady, na základe ktorých opodstatnene mohol ako pravdivú použiť obraznú formuláciu „nestáli na hlinených nohách“. Je potrebné mať na zreteli, že v dvoch prípadoch (kontrolórka a hovorkyňa primátora) mal k dispozícii informáciu z verejného zdroja, na ktorú je žurnalista v zmysle judikatúry oprávnený spoliehať bez potreby overovania. Ani pri tomto tvrdení preto nie je daný dôvod na uloženie povinnosti ospravedlniť sa zaň ako za nepravdivé.

38. Dôvod na požadované ospravedlnenie pre nepravdivosť nie je daný ani pri tvrdení, že K.. M. N. ako bývalý primátor Mesta T. F. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún. Ako

uvádza žalovaný v odvolaní, jedná sa o formulovanie hypotézy (mal pripraviť), u ktorej je posudzovanie pravdivosti vylúčené. Ani ako hodnotiaci úsudok by však nebol neprimeraný a nepodložený vzhľadom na vyjadrenie hlavnej kontrolórky mesta, ktoré pre takýto úsudok vytváralo opodstatnený základ.

39. Ako pravdivé však neobstoja prezentované tvrdenia, že v spise bola zdokumentovaná trestná činnosť žalobcu a tvrdenie, že vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo exprimátora T. F. ako aj ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát, keď R. M. opakovane bojovala o holý život. Pre tieto tvrdenia neposkytol žalovaný jediný dôkaz o ich pravdivosti, a to napriek závažnosti najmä druhého z nich. Samotná nepravdivosť zverejnenej informácie síce nezakladá zásah do práv na ochranu osobnosti, teda ani cti a ľudskej dôstojnosti, ale tieto tvrdenia, a to podstatne významnejšou mierou druhé z nich, neobstoja v teste proporcionality z hľadiska formy, akou malo byť komunikované porušenie zásady ne bis in idem. Odvolací súd nenachádza v práve na slobodu prejavu, ktorého danosť na svojej strane hlása tak intenzívne žalovaný, ospravedlniteľný dôvod pre prezentovanie nepravdivého tvrdenia tak závažného významu, ako je ten, že žalobca je stredobodom organizovanej skupiny, ktorej nie je cudzie usilovať o ľudský život. S prihliadnutím na to, že ohrozenie života a zdravia R. M., ako aj ohrozenie života a zdravia jej detí prezentoval žalovaný na viacerých miestach relácií, viackrát hneď v úvode, má odvolací súd za to, že táto informácia, hoci nesúvisiaca s hlavnou témou relácií mala slúžiť v prvom rade na pritiahnutie záujmu diváka o vysielanie. Je tu zrejmá skôr snaha o vytvorenie pútavej senzácie ako snaha o ochranu demokracie informovaním o veciach verejného záujmu. Takýmto konaním preto žalovaný prekročil svoje právo na slobodu prejavu na úkor práva na ochranu cti a dôstojnosti žalobcu podľa § 11 OZ a je preto povinný poskytnúť žalobcovi primerané zadosťučinenie v podobe ospravedlnenia tak ako je uvedené vo výroku. Odvolací súd považoval za postačujúce jedno zverejnenie, pretože intenzita vnímania sporadického ospravedlnenia je u divákov podstatne vyššia ako vnímanie ďalšieho z nepreberného množstva zločinov, o ktorých mierou vrchovatou informujú médiá typu žalovaného. Medzi počtom namietaných relácií žalovaného a počtom zverejnení ospravedlnenia preto nie je dôvod vidieť potrebu rovnosti. Časovo odvolací súd umiestnil ospravedlnenie do hlavnej spravodajskej relácie Televízne noviny, pretože v tomto type relácie odznela aj upútavka na relácie, v ktorých došlo k porušeniu práv žalobcu, a tiež preto, že relácia Paľba v programovej ponuke žalovaného už v tomto čase nie je. Začiatok spravodajstva zvolí odvolací súd pre prezentáciu ospravedlnenia z dôvodu, že tu najlepšie vynikne výnimočnosť prezentovanej správy, ktorú je potrebné zvýrazniť, pretože takto vytvorí tiež dostatočnú sankciu voči žalovanému.

40. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdeniami žalobcu, že konanie žalovaného vo vzťahu k výrokom zasahujúcim do práv na ochranu osobnosti, za ktoré je aj uložené ospravedlnenie bolo voči žalobcovi ľahkovážne, ako aj s tým, že intenzitu zásahu do vnútornej sféry osoby možno len veľmi obtiažne preukázať. Odvolací súd však mal najmä z ľahkovážneho konania žalovaného pri používaní zásah vyvolávajúcich výrokov zato, že na strane žalobcu došlo k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere, tak ako to pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vyžaduje § 13 ods. 2 OZ, odvolací súd žalobcovi však priznal materiálnu satisfakciu vo výške 5.000 eur a aj v tomto smere zmenil napadnuté rozhodnutie. Za podstatne významnejšiu hodnotu než náhradu v peniazoch považuje odvolací súd priznané ospravedlnenie. Odvolací súd tu neakceptuje požiadavku žalobcu na priblíženie sa k rozhodovacej praxi slovenských súdov (zvlášť nie z obdobia podania žaloby), ale za smerodajnú považuje skôr prax Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý v typovo obdobných prípadoch priznáva nanajvýš rádovo niekoľko tisíc eur.

41. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak ako je uvedené vo výroku.

42. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na nemožnosť exaktného určenia úspechu v konaní a čiastočný úspech oboch strán sporu tak v časti nemajetkovej ako aj majetkovej satisfakcie, nepriznal odvolací súd nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.